

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Ministeriet for Børn og
Undervisning
Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
www.uvm.dk

07-05-2012

I forbindelse med behandlingen af (L 127) Forslag til Lov om ændring af lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (Ændring af revisionsklausul) har Børne- og Undervisningsudvalget i brev af 3. maj 2012 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 5:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 3/5-12 fra Landsforeningen LEV, jf. L 127 - bilag 5.”

Svar:

Jeg har nedenfor kommenteret de enkelte punkter i LEV's henvendelse, men vil indledningsvis understrege, at der parallelt med L 127 er igangsat initiativer, der skal sikre et bedre grundlag for lovrevisionen i næste folketingssamling.

Ad 1. Et praksisskred

LEV finder, at unge udviklingshæmmede alt for ofte bliver mødt af ”stangvareundervisning” uden hensyntagen til deres individuelle behov.

Det er vigtigt for mig, at unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse, får et fyldestgørende uddannelses tilbud i forbindelse med ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov. Et tilbud, der tager hensyn til den unges kvalifikationer, modenhed og interesser. Det er kommunalbestyrelsens opgave at sikre, at det sker – og der findes en særlig klageadgang på området.

Ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov har til formål at sikre, at unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse, får en 3-årig ungdomsuddannelse.

Uddannelsen indledes med et afklaringsforløb på indtil 12 uger. I forbindelse med afklaringsforløbet udarbejder Ungdommens Uddannelsesvej-

ledning sammen med den unge og forældrene en individuel uddannelsesplan, som indeholder en oversigt over de uddannelses tilbud m.v., som den unge skal tilbydes.

Ungdomsuddannelsen skal i videst muligt omfang tilrettelægges under hensyntagen til den unges kvalifikationer, modenhed og interesser. Det er dog som nævnt kommunalbestyrelsen, der træffer den endelige afgørelse om uddannelsesplanen.

Hvis den unge er utilfreds med indholdet i uddannelsesplanen, herunder et konkret uddannelses tilbud, kan den unge klage til Klagenævnet for specialundervisning.

Ad 2. Kvaliteten i de individuelle uddannelsesplaner

LEV finder med henvisning til undervisningsministerens redegørelse til Folketingets Uddannelsesudvalg, september 2008 uheldigt, at kvaliteten i de individuelle uddannelsesplaner ikke har været bedre.

Jeg kan kun beklage LEV's oplevelse af uddannelsesplanerne i forbindelse med 2008-redegørelsen. Jeg er enig med LEV i, at unge udviklingshæmmede også har krav på gode uddannelses- og undervisningsplaner.

I september 2008, hvor redegørelsen blev afgivet, var der i de fleste kommuner et begrænset erfaringsgrundlag med ungdomsuddannelsen, som var en ny opgave for kommunerne, som skulle iværksættes med relativ kort varsel.

Det fremgår dog af redegørelsen, at de unge, som er i gang med ungdomsuddannelsen, og forældre/pårørende oplyser, at de i høj grad er blevet imødekommet i forhold til deres ønsker i uddannelsesplanerne.

I undervisningsministerens redegørelse fra november 2010 er den overordnede vurdering, at lovens formål om at give unge med særlige behov et tilbud om en individuelt tilrettelagt ungdomsuddannelse, der kan give kompetencer til en så selvstændig og aktiv deltagelse i voksenlivet som muligt, efterleves i uddannelsesplanerne.

Jeg noterer mig på den baggrund, at der siden lovens ikrafttrædelse har været fokus på uddannelsesplanerne, og at der overordnet set er tilfredshed med disse.

Ad 3. Manglende styring/koordination

LEV anfører, at fraværet af en brugbar vejledning fra Undervisningsministeriet de første år har været fatal.

Det er altid et godt spørgsmål, om og i givet fald hvornår man skal udsende en vejledning i forbindelse med en ny lovgivning.

I undervisningsministerens redegørelse til Folketingets Uddannelsesudvalg fra september 2008 er anført, at Undervisningsministeriet vil udsende et vejledningsmateriale om uddannelsen i 2008, som vil belyse de behov og problemstillinger, som er rejst i form af spørgsmål og henvendelser til ministeriet. Vejledningsmaterialet blev lagt på ministeriets hjemmeside marts 2009.

Sideløbende er der afholdt en række informationsmøder m.m., og der er udsendt nyhedsbreve om aktuelle emner, oplysninger og informationer om ungdomsuddannelsen.

I november 2011 blev der udsendt en ny vejledning, der med udgangspunkt i det første vejledningsmateriale, nyhedsbreve og erfaringer fra den daglige administration af loven, søger at give et opdateret billede af lovgrundlaget, der kan støtte kommunerne og Ungdommens Uddannelsesvejledning i arbejdet med ungdomsuddannelsen.

Ad 4. Et eksponentielt voksende elevgrundlag

LEV finder, at et voksende elevoptag ikke er at sammenligne med en voksende succes, da et voksende optag betyder, at flere og flere elever i praksis bliver ekskluderet fra de ordinære ungdomsuddannelses tilbud.

LEV henviser til undervisningsministerens redegørelse fra november 2010. Det fremgår af denne, at det samlede elevtal i ungdomsuddannelsen nogenlunde svarer til forventningerne under det lovforberedende arbejde.

En funktionsnedsættelse i sig selv skal sædvanligvis ikke være en hindring for at tage en traditionel ungdomsuddannelse. Som udgangspunkt skal normalt begavede unge inkluderes i de ordinære ungdomsuddannelser uanset deres fysiske eller psykiske handicap. De ordinære uddannelser skal i i videst muligt omfang anvende de muligheder, der findes for at inkludere elever med behov for specialpædagogisk støtte.

Ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov retter sig alene til de unge, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse – eventuelt med specialpædagogisk støtte.

Med venlig hilsen

Christine Antorini